శరశ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

నిరంతర ప్రవాహం

వారణాసి, 2006

ఈ క్రింది సంభాషణలు శ్రీబాబూజీ గంగానదీతీరంలో ఉన్నప్పుడు 2006 మరియు 2007 సంవత్సరాలలో జరిగిన సత్సంగాలలో చోటుచేసుకున్నాయి.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! విషయాలలోని సూక్ష్మతత్వాన్ని లోతుగా అర్థం చేసుకోవడానికి మేము సున్నితత్వాన్ని పెంపొందించుకోవడం ముఖ్యమనిపిస్తోంది. సున్నితత్వమనేది హృదయవికాసం చెందేటందుకు ముందుగా ఎంతో అవసరమని, అంతే కాకుండా ఆ వికాసం వలన సున్నితత్వం కలుగుతుందనీ అనిపిస్తోంది.*

గురువుగారు: మనం మన అవసరాలపట్ల, మన స్వప్రయోజనాల పట్ల సున్నితంగానే ఉంటాం, కానీ ఇతరుల అవసరాల విషయానికి వచ్చేటప్పటికి అలా ఉండం. నలుగురితో కలసి సమిష్టిగా చేసే పనులు – ఉదాహరణకు గ్రూప్ ప్రాజెక్ట్ లేదా సత్సంగం – మొదలైన వాటిలో పాలుపంచుకోవడం ద్వారా సున్నితత్వాన్ని అలవర్చుకోవచ్చు. సత్సంగంలో నేను మాట్లాడుతున్నప్పుడు మీరు శ్రద్ధగా వింటున్నారు, మీ ఇంద్రియాలు ఎంతో సునిశితంగా, సున్నితంగా పనిచేస్తున్నాయి. మీరు మీ ఇంద్రియాల (senses) సామర్థ్యాన్ని (ability) పెంచుతున్నారు. సమర్థవంతమైన సున్నితమైన ఇంద్రియాలు ఉండటమంటే మీరు సున్నితమైన మనుషులు (sense-able) అనే కదా అర్థం. అంతే కదా? (నవ్వులు...) అప్పుడు బుద్ధుడి అష్టాంగమార్గంలోని అన్ని లక్షణాలు – సమ్యక్ దృష్టి, సమ్యక్ వాక్కు మొదలైనవన్నీ మనకు ప్రాప్తిస్తాయి. ఆ స్థితిలో మన ఇంద్రియాలు మనలో అంతర్గతంగా ఉన్నదానికి అడ్డురాకుండా పనిచేస్తాయి. అంతేకాకుండా అవి మనలోని చైతన్యప్రవాహం పట్ల, ఆధ్యాత్మికమైన ఉనికి పట్ల సున్నితంగా మారుతాయి. మీరిప్పుడు మీ ఉనికిని గుర్తించలేకపోవచ్చు. కానీ మీరు జీవితంలోని మిగతా విషయాలలో సున్నితంగా ఉంటే, మీలో అంతర్గతంగా ఉండే ఆ (చైతన్య) ప్రవాహంపట్ల కూడా సున్నితంగా తయారవుతారు. అది మీ అనుభవంలోకి రావడం ప్రారంభమవుతుంది. మీరు సున్నితత్వాన్ని పెంపొందించుకుంటే మీరు ప్రతిచోటా ఈ ప్రవాహమనే సూత్రాన్ని చూడగలుగుతారు, అనుభవించగలుగుతారు. ఆ ప్రవాహం మీలో లేదా? మీలో రక్తం ప్రవహించడం లేదా? ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలలో గాలి ప్రవాహం లేదా? నా మాటలు ప్రవాహరూపాలే కదా! ప్రవాహం లేనిదెక్కడ? ప్రతి దగ్గరా ఓ ప్రవాహం – గతి, వేగం, నిరంతర మార్పు ఉంటుంది. మీరు సున్నితంగా మారే కొద్దీ ఈ ప్రవాహాలన్నింటికీ మూలమైన ఆ చైతన్య ప్రవాహాన్ని కూడా గుర్తించగలిగే సున్నితత్వాన్ని మీరు పొందగలరు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! అటువంటి సున్నితత్వాన్ని పెంపొందించుకోవడం ఎలా?*

గురువుగారు: ముందుగా మీరు విచక్షణారాహిత్యంగానూ, మొద్దుబారినట్లుగానూ లేకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నించండి. మీ జీవితంలోని పరిస్థితులలో, మీ చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలో, ప్రవర్తనలో, ఇలా అన్ని విషయాలలో సున్నితంగా ఉండటానికి ప్రయత్నించండి. అప్పుడు సున్నితత్వం పెరుగుతుంది. ఆ సున్నితత్వం క్రమంగా పెరిగి మీరు అతి సున్నితంగా మారుతారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను గంగాప్రవాహాన్ని చూస్తూ గంటల తరబడి కూర్చోగలుగుతున్నాను. ఎంతకీ విసుగు పుట్టడంలేదు. ఆ ప్రవాహం ఎందుకని అంతగా ఆకట్టుకుంటుంది?*

గురువుగారు: నదీప్రవాహమైనా, మరే ప్రవాహమైనా దానిని చూసి అందరూ అంతగా ముగ్ధులవ్వడానికి కారణం మనం దానిని చూసినపుడు ఆ ప్రవాహతత్వాన్ని (సూత్రాన్ని) అనుభూతి చెందడమే. మనం ప్రవహిస్తున్న నీటిని చూసినపుడు మనకు తెలియకుండానే మనం ఆ ప్రవాహంతో తాదాత్మ్యం చెందుతాము. మనల్ని కట్టిపడేసేది ఆ ప్రవాహం కాదు, ప్రవహించేటటువంటి తత్వం. ఒక బ్రిడ్జి మీద నిలబడి క్రింద ప్రవహించే నదిని చూడండి. ఆ ప్రవాహరూపంలో మార్పేమీ ఉండదు, కానీ ఎంతసేపు దానిని చూసినా మనకు బోరుకొట్టదు. అందులో విసుగు ఉండదు. ఎందుకని? మనం అలా చూడటం మొదలుపెట్టిన కాసేపటి తరువాత మన మనస్సు మనం నదిని చూస్తున్నామని, నీళ్ళు ప్రవహిస్తున్నాయని మర్చిపోతుంది – ఆ ప్రవాహాన్ని అనుభూతి చెందుతూ ఉంటుంది. ఆ ప్రవాహతత్వంతో మనస్సు కలసి దానితో తాదాత్మ్యాన్ని పొందుతుంది, దానిలో లీనమవుతుంది. ఆ స్థితిలో మీకు కలిగిన అనుభవాన్ని ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలలో ఆధ్యాత్మికానుభవం అంటారు.

దాని వెనుకగల సూత్రం – ప్రవాహతత్వం, ప్రవహించేతత్వం. ప్రతిదీ ఎంతో వేగంగా కదలిపోతూ ఉండటం వలన అది అంతా మనకు ఒక్కటిగా కనిపిస్తుంది. ఉదాహరణకు సినిమా ఫిల్మును తీసుకోండి. ప్రొజెక్టరు ముందు ప్రతి ఫ్రేము ఎంతో వేగంగా తిరుగుతూ ఉండటం వలన తెరమీద చూసినపుడు ఒక దృశ్యంలా కనిపిస్తుంది. ప్రతి ఫ్రేము వేగంగా మారిపోతూ ఉంటుంది, సెకనుకు 24 ఫ్రేములు అలా వెళ్ళడం వలన మనకది కళ్ళముందు జరుగుతున్న దృశ్యంలా ఉంటుంది. అలా విడివిడి ఫ్రేములను ఒక దృశ్యంగా (సినిమాగా) చేసేది ఏమిటి? ఆ ఫ్రేములను కలిపేది ఏమిటి? ఆ లింకును, వాటిని అలా కలిపి ఒక దృశ్యంలా మార్చేదానిని విభిన్న ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలలో వివిధ రకాల పేర్లు పెట్టి రకరకాలుగా వివరించి చెప్పారు. కొందరు దానిని ఆత్మ అన్నారు. అది జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్తి అవస్థలను నిరంతరం అనుసంధానించేదిగా ఉంటుంది. ఆ అనుభవానికి నాకు దగ్గరగా అనిపించే అనుభవం: ప్రవహించే నదిని చూస్తూ ఉండటం. అది మనకు గతి సూత్రాన్ని, ప్రవాహతత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఒక్క ఫ్రేమును, ఆ ఒక్క ఫ్రేమును అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడం సాధ్యమవుతుందా?*

గురువుగారు: దానివల్ల ప్రయోజనం లేదు. ఇది మానసికవిశ్లేషణ కంటే భిన్నమైనది. మానసిక విశ్లేషకులు ఒక్కో ఫ్రేమును కత్తిరించి చూడాలనుకుంటారు. అలా కాకుండా ఆ ఇరవై నాలుగు ఫ్రేములను మీరు ఒక్కటిగా భ్రమపడినా తప్పే. అదీ వాస్తవం కాదు. ఆ ఫ్రేములను కలుపుతూ సినిమాను వాస్తవంగా మనకు అనుభవమయ్యేలా చేస్తున్న ఆ సూత్రాన్ని పట్టుకోగలగాలి. అన్ని ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాల గమ్యం అదే. మన దానిని అప్పుడప్పుడూ అనుభూతి చెందుతూ ఉంటాం. ఉదాహరణకు, ఒక ప్రవాహాన్ని చూస్తేనో, విమానంలో ప్రయాణించినపుడో మనకు ఆ అనుభవం కలుగుతుంది. మనం అత్యధిక వేగంతో ప్రయాణించినపుడు ఆ ప్రయాణం మనకు అటువంటి అనుభవాన్ని ఇస్తుంది. దానికి కారణమేమిటంటే మనస్సు ఆ ప్రవాహతత్వంతో, వేగంతో ఒక్కటవుతుంది. మనస్సు శూన్యమవుతుంది. వ్యోమగాముల అనుభవాలు చదవండి. గురుత్వాకర్షణశక్తి లేకపోవడం వలన శరీరం భారరహితంగా తయారవుతుంది, తమ ఆలోచనలు కూడా ఆ స్థిరత్వాన్ని (గురుత్వాకర్షణను) కోల్పోయాయని వారు చెప్పారు.

భక్తుడు: *మహాత్ములకు ఒక్కో ఫ్రేము మరియు ఇలాంటి ఫ్రేములు వేగంగా కదలడంవల్ల రూపుదిద్దుకునే దృశ్యం – ఈ రెండూ ఒకేసారి అనుభవమవుతాయా?*

గురువుగారు: వాళ్ళు ఆ ప్రవాహం వెనుకగల సూత్రాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటారు.

భక్తుడు: *ఆ ప్రవాహమే ఆ ఫ్రేములను కలుపుతుందా?*
గురువుగారు: ఒక విధంగా చెప్పాలంటే నిజమే. అది కేవలం ఫ్రేములను మాత్రమే కలపదు, అది వాటిని కదిలేలా చేసి వాటిని ఒకే దృశ్యంగా మనకు అనుభవమయ్యేలా చేస్తుంది. అది వాటిని కేవలం కలిపి వాటిని కదలకుండా చేస్తే, మీకు కేవలం ఒక్క ఫ్రేము మాత్రమే కనిపిస్తుంది! అది కేవలం దానిని కలిపే శక్తి మాత్రమే కాదు, అది వాటిని కదిలిస్తుంది. కానీ అది మాత్రం స్థిరంగా ఉంటుంది. అది 'చలం' మరియు 'అ-చలం'. 'అరుణాచలం' పేరు వెనుక గల సూత్రం ఇదేనని మీకు ఇంతకుముందు చెప్పినట్లున్నాను. 'అరుణ' అంటే సంస్కృతంలో ఎరుపు అని అర్థం. అది వేడికి చిహ్నం. మీలో ఉద్రేకం, కోపం వచ్చినప్పుడు ముఖం ఎర్రబడటంలాగా లోపల ఏదో చర్య జరుగుతూ ఉంటుంది. అందుకే హిందూమతంలో ఎరుపును కార్యసాధనకు చిహ్నంగా చెప్తుంటారు, అది గతిశీలమైనది. 'అచల' అంటే నిశ్చలం, 'అ-చల'. అది పూర్తిగా అచలమూ కాదు, అలా అని పూర్తిగా చలిస్తూ ఉండదు, వీటికి అతీతంగా ఉంటుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మన చైతన్యం యొక్క స్వభావం క్రియాశీలంగా ఉండటమని చెప్పారు. అంటే దానర్థం అది నిరంతరం మారుతూ ఉంటుందా?*
గురువుగారు: అది మారదు. క్రియాశీలంగా ఉండటమంటే మారుతూ ఉండటమని కాదు. అక్కడ ఉత్తేజకరమైన ఆనందానుభూతి ఉంటుంది. అదీ క్రియాశీలంగా ఉండటమంటే.

భక్తుడు: *అంటే అక్కడ ఒకరకమైన కదలిక ఉంటుంది, నది ప్రవహిస్తున్నట్లుగా?*
గురువుగారు: నిజమే. అది ఒక రకమైన కదలికలాగా కూడా మనకు అనుభవమవుతుంది. నదిలాగే మన చైతన్యం నిరంతరం చలిస్తూనే ఉంటుంది. అది మనకు నిరంతరాయమైన ఒకే అనుభవంగా అనుభవమవుతుంది. నది మన చైతన్యాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ప్రవహించే నదిని చూసినపుడు అది ఒకే విధంగానే ఉన్నట్లుగా మనకు అనుభవమైనప్పటికీ మన చైతన్యం ఆ కదలికతో (ప్రవాహంతో) మనకు తెలియకుండానే మమేకమవుతుంది, మన చైతన్యం దానితో ఒక్కటవుతుంది. అక్కడ క్రియాశీలత ఉంటుంది.

మన చైతన్యం పరవళ్ళు త్రొక్కుతూ ప్రవహిస్తున్న నదిలాంటిది. అది ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో, ఎక్కడకు వెళుతుందో మనకు తెలియదు. నదిని చూసినపుడు మనకు అదే నీళ్ళు, అదే గంగలా కనిపిస్తుంది. నదిలో ఏదైనా వస్తువు తేలుతుంటే తప్ప నది ప్రవహిస్తున్న సంగతి మనకు తెలియదు. మన జీవితంలో మనకు ఎదురయ్యే వివిధ అనుభవాలు ఇటువంటి వస్తువుల వంటివి. మనం వాటితో తాదాత్మ్యం చెంది వాటితోపాటు కదులుతూ మనం కదులుతున్నామని అనుకుంటూ ఉంటాం. కదిలే వస్తువును కాకుండా మనం ఆ కదలికను పట్టుకోవాలి. ఆ కదలిక పట్ల ఎరుకతో ఉండి దానిని అర్థం చేసుకోండి, దానితో మమేకమవ్వండి. అది మనకు సాధారణంగా అనుభవమయ్యే సాపేక్షమైన చలనంకాదు, అది మరోరకమైనది. దానికి దగ్గరగా నేను చెప్పగలిగిన పోలిక నదీప్రవాహం. నదీప్రవాహాన్ని చూసేటప్పుడు మన సాపేక్షికమైన అనుభవస్థాయిని దాటిపోయి మనల్ని మనం మర్చిపోతాం. అటువంటి కదలిక పట్ల ఎరుకతో ఉండటం చాలా అరుదుగా జరుగుతుంది. మహాత్ములు ఆ కదలికతో ఎప్పుడూ తాదాత్మ్యం చెంది ఉంటారు. ఈ ప్రపంచాన్నంతా ఇలాంటి నదీప్రవాహంగా చూస్తారు.

భక్తుడు: *ఎటువంటి భావోద్వేగం (ఎమోషన్) లేకుండా?*
గురువుగారు: అవును. ఎటువంటి భావోద్వేగం లేకుండా.

భక్తుడు: *కాబట్టి భావోద్వేగం మనల్ని బయటకు తీసుకువచ్చి మన తాదాత్మ్యాన్ని చెదరగొడుతుందా?*
గురువుగారు: అవును. మనం కేవలం ఒక కదలాడే వస్తువుతో ఒక్కటవుతాం, కానీ ఆ కదిలించే తత్వంతో కాదు.

భక్తుడు: *మేము వస్తువిషయాల కదలికకు కారణమైన దానితో తాదాత్మ్యం చెందడానికి బదులుగా ఆ విషయాలతో తాదాత్మ్యం*

చెందడం వలన మా ప్రతి అనుభవం చివరకు అసంతృప్తిని మిగిలిస్తోందా? మహాత్ములు విషయాలకు బదులుగా వాటిని కదిలించే దానితో తాదాత్మ్యం చెందుతారా?

గురువుగారు: అవును. మహాత్ములు ఆ కదిలించే తత్వంతో తాదాత్మ్యం చెందుతారు. అది చైతన్యానికి సహజమైన లక్షణం. నిజానికి చెప్పాలంటే కేవలం నదులు మాత్రమే కాదు, ప్రతిదీ, సమస్త విశ్వం చలిస్తోంది. ప్రతి ఒక్కటీ చలనంలోనే ఉంది. మహాత్ములు వారెక్కడున్నప్పటికీ దీనిని అనుభవిస్తూ ఉంటారు. ఆయన మొత్తం ప్రపంచాన్ని గంగాప్రవాహాన్ని చూస్తున్నట్లే చూస్తూ ఉంటారు. అందుకనే ఎక్కడైతే మహాత్ములు ఉంటారో అక్కడ తీర్థం ఉంటుందని శాస్త్రాలు చెబుతాయి. ఆయన ఈ గంగా ప్రవాహతత్వానికి ప్రతీక. సకల తీర్థాలు మహాత్ముని పాదాల చెంతనే ఉంటాయని శాస్త్రాలు పేర్కొంటాయి.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను నిరంతరం ప్రవహించే గంగానదిని చూస్తూ ఉన్నప్పుడు, చైతన్యం యొక్క స్వభావాన్ని ప్రతిబింబించే ఏదో నిశ్చలత్వాన్ని అనుభవిస్తున్నాను. ఆ విధంగా నాలోని భావోద్వేగాలన్నీ సమన్వయపడి ఒక రకమైన శాంతి అనుభవమవుతోంది. మేము టి.వి. చూస్తున్నప్పుడు ఇలాంటి అనుభవం ఎందుకని కలగడంలేదు?*

గురువుగారు: మీరు టి.వి. చూస్తున్నప్పుడు కొన్ని పాత్రలతో తాదాత్మ్యం చెందుతారు కాబట్టి అలాంటి అనుభవం కలగడంలేదు. మీరు నదీప్రవాహాన్ని చూస్తున్నప్పుడు, మీరు ఆ ప్రవాహంతో ఒక్కటవుతారు, అది మీ స్వభావాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. టి.వి. విషయంలో అది మనకు అద్దంలాగా పనిచేయదు. మీరు సినిమా చూస్తున్నప్పుడు మీరు రకరకాల పాత్రలు ధరిస్తారు. దానివల్ల మీలో కొన్ని జ్ఞాపకాలుగానీ లేదా వాటికి సంబంధించిన విషయాలుగానీ గుర్తుకువస్తాయి. సాధారణ జీవితంలోలాగే చైతన్యం తనను తాను కోల్పోయి రకరకాల పాత్రలను ధరిస్తుంది. చాలామంది టి.వి. చూడటానికి కారణం వారికి వారి రోజువారీ జీవితంలో వారికి కావలసినన్ని విభిన్నమైన అనుభవాలు దొరకకపోవడంతో తోచక టి.వి.లు పెట్టుకొని చూస్తుంటారు.

గంగాప్రవాహాన్ని చూడటం బాబాను చూడటంలాంటిది. ప్రవహించే నదిలాగా సద్గురువు ఎప్పుడూ క్రొత్తగా కనిపిస్తారు. అదే సమయంలో ఆయన రూపం స్థిరంగా ఉంటుంది. ఆయన రూపం ఎంత మనోహరంగా ఉంటుందంటే మనస్సు తనను తాను మర్చిపోయి ఆ రూపంలో లీనమవుతుంది. అది సాధారణంగా మనకు కనిపించే రమణీయత కాదు. ఆయన రూపంలో గంగాప్రవాహం వంటి క్రియాత్మకమైన సూత్రం ఉంటుంది. కాబట్టి ప్రతిసారీ ఆయన క్రొత్తగా ఉంటారు. మనం ఆయనను చూడటం అదే తొలిసారి అన్నట్లుగా ఉంటుంది. అందువల్ల అది మనల్ని గతకాలపు జ్ఞాపకాలు, భవిష్యత్ ప్రణాళికలు, ఆలోచనలు లేకుండా ఎల్లప్పుడూ వర్తమానంలో ఉండేట్లు చేస్తుంది. ఆయన మీ చైతన్యంలోని క్రియాశీల చలనతత్వాన్ని ప్రతిబింబిస్తారు. మీరు ఆ తత్వంతో ఒక్కటవుతారు.

గురువుగారు: బాబా వీచే గాలిలాంటివారు. ఒక గదిలో కిటికీ తలుపులన్నీ వేసేసి గాలి నిశ్చలంగా ఉంటే, మనం, “అసలు గదిలో గాలే లేదు” అంటాము. నిజానికి అది వాస్తవం కాదు, గాలి ఉంది. గాలి అంతా వ్యాపించి ఉంది, కాబట్టే మనం జీవించివున్నాము. మరి గాలి లేదని ఎందుకంటాము? ఎందుకంటే గాలి వీయడం మనకు అనుభవం కావడంలేదు కాబట్టి మనకు దాదాపు ఊపిరి ఆడనట్లుగా ఉంటుంది. మనం కిటికీ తలుపు తీయగానే గాలి తగులుతుంది. అప్పుడు మనం, “హమ్మయ్య, ఇప్పుడు గాలి వస్తోంది!” అంటాము. గాలి వీయడం అనేది మన ఆత్మ చరించడం వంటిది; ఆ కదలిక లేకపోతే ఆత్మను అనుభూతి చెందటం కష్టం.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను గంగ ఒడ్డున కూర్చున్నప్పుడు నా మనస్సు ప్రశాంతమవుతుంది, ఆలోచనలు కాస్త తగ్గుతాయి. కానీ నేను ఆ ప్రవాహతత్వంతో మమేకం కాలేకపోతున్నాను.*

గురువుగారు: మనం ఇప్పుడు గంగకు దగ్గరగా ఉన్నాం కాబట్టి నేను నదిని ఉదాహరణగా చెప్పాను. చాలామందికి అది అలా అనుభవమవుతుంది, అది వారికి ఉపయోగపడవచ్చు. అంతేగానీ ప్రతి ఒక్కరూ వెళ్ళి దానిని సాధన చెయ్యాలని కాదు. నేను దానిని ఒక సాధనగా చెప్పలేదు. మీలో కొందరికి అటువంటి అనుభవం కలిగింది కాబట్టి దాని గురించి ప్రస్తావించాను. అది మీకు అలా అనిపించకపోతే ఆ విషయాన్ని వదిలేయండి, మీరు మరోదానిని ఎంచుకోండి.

మీ అనుభవం సంతోషంగా, ఆనందంగా, మనోహరంగా ఉండి అలా గంటల తరబడి కూర్చోవాలనుకున్నప్పుడు, అప్పుడు నేను చెప్పినట్లు – మీరు గంగను మర్చిపోతారు, నీళ్ళను మర్చిపోతారు, మీ మనసును మర్చిపోతారు, నేను చెప్పిన మాటలు మర్చిపోతారు, ఏమీ మిగలదు. అది సరైన అనుభవం.

మీరు గంగ ఒడ్డున కూర్చుని, "గురువుగారు చెప్పింది అది" అనుకొని, దానిని నేను చెప్పినదానితో పోల్చి చూడటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటే మీరు అసలు విషయం మర్చిపోయినట్లే. అది సహజంగా, అప్పటికప్పుడు సంభవమయ్యే అనుభవం కావాలి. అది ఓ ప్రయత్నంగానో లేక సాధనగానో కాకూడదు. కొంతమందికి అటువంటి అనుభవం వచ్చింది, "ఆ అనుభవం ఎలా ఉంటుంది?" అని వాళ్ళు అడిగారు. అందుకనే నేను దానికి కాస్త ఎక్కువగా వివరణనిచ్చాను. అంతే. ఆ కథ అక్కడితో ముగిసిపోయింది. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) అంతేగానీ నేను చెప్పింది గంగాప్రవాహ ఉపదేశమో, గంగా సూత్రమో కాదు! (నవ్వులు...) అది అటువంటిది కాదు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! గంగాప్రవాహాన్ని చూస్తున్నప్పుడు ఒకవేళ మాకు ప్రతిదీ ప్రవాహస్వరూపమనే అనుభవం కలిగితే ఆ అనుభవం అలాగే కొనసాగుతుందా లేక ఆ అనుభవం క్షణమాత్రంగానే ఉంటుందా?*

గురువుగారు: అది ఆ క్షణంలో మాత్రమే ఉంటుంది. అది కేవలం ఆ క్షణంలోనే ఉన్నప్పటికి, ఆ అనుభవం మరిన్ని అనుభవాలకు దారితీయవచ్చు. ఆ ప్రవాహతత్వాన్ని మీరు రకరకాల ప్రదేశాలలో, రకరకాల అంశాలలో, మీ ఊహకు కూడా అందని చోట అనుభూతి చెందడం ప్రారంభిస్తారు. ఈ విశ్వంలో ప్రతిదీ చరిస్తూనే ఉంది, కేవలం గంగ మాత్రమే కాదు, మీరు ఆ స్థితిని రుచిచూడటం ప్రారంభిస్తారు. అదే అనుభవం నిరంతరం కొనసాగుతుందని, దానిని మీరు తరువాత నెమరువేసుకోవాలని కాదు. ప్రతి అనుభవాన్ని ఆ క్షణంలో క్రొత్తగా తీసుకోండి, దానిని అలాగే సాగిపోనివ్వండి.

"శరశ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*
శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.